

P. M. Reuetsolo -
dlw waznie izby rolnic

DL-III.673.15.2017.ABR

Warszawa, dnia 20.09.2017 r.

m

Pani
Katarzyna Belec
Dyrektor Biura Izby Rolniczej
w Opolu

W odpowiedzi na Pani pismo z 6 września br., znak spr.: BIR/2936/RB/2017, dotyczące interpretacji przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody wyrządzone przez zwierzęta łowne, Departament Leśnictwa przedstawia następującą opinię.

Zgodnie z § 4 ust. 7 ww. rozporządzenia, wysokość odszkodowania ustala się, mnożąc rozmiar szkody przez cenę skupu danego artykułu rolnego, a w przypadku gdy nie jest prowadzony skup – cenę rynkową z dnia ostatecznego szacowania szkody, w rejonie powstania szkody. Wysokość wyliczonego odszkodowania pomniejsza się odpowiednio o nieponiesione koszty zbioru, transportu i przechowywania. Dodatkowo w przypadku gdy uprawa wymaga zaorania należy ją pomniejszyć zgodnie z wartościami ustalonymi w § 5 pkt. 1 ww. rozporządzenia.

Pomniejszanie wyliczonego odszkodowania o nieponiesione koszty zbioru, transportu i przechowywania dotyczy zarówno upraw ze zniszczeniem całkowitym (wymagających zaorania) jak i ze zniszczeniem częściowym. Wyliczenie nieponiesionych kosztów zbioru, transportu i przechowywania wiąże się każdorazowo z precyzyjnym ustaleniem przez szacującego zakresu prac, jakie byłyby wykonane podczas normalnego procesu, gdyby szkoda nie wystąpiła. Zakres niewykonanych czynności szacujący powinien ustalić indywidualnie dla każdej szkody.

Należy także pamiętać, że ustalona w ostatecznym protokole szacowania szkód kwota odszkodowania jest formą ugody między stronami postępowania. W przypadku kwestionowania wysokości odszkodowania należy kierować sprawę do rozstrzygnięcia w drodze mediacji przed właściwym terytorialnie organem gminy lub w razie braku wypracowania kompromisu na drodze sądowej.

Do wiadomości:
Krajowa Rada Izb Rolniczych

Dyrektor
Departamentu Leśnictwa

Jacek Kruczyk